

Növekedés Krisztusban

Az isteni vádtelemtapasztalata a
varázslással, mágiával és démonokkal szemben

A Biblia a kárvetkezőkkel szemben vezet
be a dajm és a va bukását: "És a kágy pedig
ravaszabb volt minden mezei állatnál, amelyet az Úristen alkotott. Ezt kárdelte
az asszony: "Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fája sem
ehettek?" (1Móz 3:1 - 2. ford.).

Az animista
kultúrák csoportok, mint például a Páipua Új-Guinea lakói, kávszagesen
elfogadják a fenti tételét, hiszen számos legendájuk szól arról, hogy
kálláló kágyak hogyan tesztik meg a nőket. Továbbá, bizonytalanok vannak
arra, hogy a szellemek bármely nekik tetsző alakot magukra állíthatnak.

János nyilván
Mózses első kárvnyeként fent említett versre gondolva mondja Szentjános, hogy "És...az ősi kágy, akit kárdágnak
Szentjánosnak
hívnak..." (Jel 12:9 - 2. ford.). A Biblia ugyanakkor nem rászletezi,
hogy Szentjános vajon egyeget-e beszébe a vával a kágyan keresztül, mint
ahogy az kárdágnak esetében olvassuk Mk 5:9-ben, vagy hogy egyszerűen alakot
válltva, kágynak állította magát.

Mindazonáltal
sokat megtudhatunk a démonokról és a szellemekről 1Móz 3. fejezete alapján. A
tételben Szentjános a kágyt használja fel mádiumnak, hogy beszélgetést
kezdmenyezzen a vával. A mádiom pont beillet az egzotikus állatok otthonának
száma-tá denkerbe. A kágy gyányúrú jelenség volt - nem az a visszatás-tá,
hidegvérű császár, akitől olyan sokan irtóznak manapság. Ha Szentjános egy ronda
démonnal használta volna mádiomként, a va fejvesztve menekült volna.

A desanyim
abban a hitben nőtt fel, hogy hatalmas szellemek uralják a falut és a környéket
kálláló helyszíneit. Ezek a szellemek bizonyos sziklakban, tereblyes fáiban,
meleg forrásokban, zityban, barlangban vagy egy b helyen lakoztak. Anyamat
arra nevelték, hogy soha se kázzel-tse meg ezeket a helyeket, hacsak nem
olyasvalakinek a káretében, akinek kapcsolata volt ezekkel a szellemekkel.

Szabadságot
egész életében gáza káttette a gonosz szellemektől való félelem. Az apja, aki
egy bkont nagy varázslás volt, nap mint nap ráolvasásokkal tartotta tál
családját ezeket a szellemeket.

Anyám volt

egy nagybátyja, aki szintén varázsló volt. Egyszer elmesélte, hogy a nagybátyja hogyan reagált Sőtén az angyalai kiűzetéséről származó bibliai történetre, amelyről az első ízben hozzánk érkező adventista misszionáriusok szóltak. A hallottak után az öreg varázsló ezt mondta a falubelieknek: "Élvezd, amit a fejedre ember mond. Sok mennyből kitesztett szellemet láttam én magam is. Szép férfi és női szellemek; hosszú, egyenes a hajuk. Naplementekor vagy holdfényes éjszakákon gyakran látom őket önként a fényes ég felé."

Sőtén olyan

modorokat használ fel, amelyek megfelelnek az adott népi kulturális közigazgatás tudatlanságának.

Á

A misszionáriusok hozzáállása

Amikor kifelé

misszionáriusok értek partot nélkül, sokuk nem volt tisztában világnézettel, ennél fogva nem értették, és nem tartották tiszteletben, hogy mi felénk a szellemtől. A szellemvilág számára olyan valóságos része a világnak, mint a Nap, a Hold, a csillagok, a hegyek és a tenger. A misszionáriusok azt hajtogatták: "Ne higgyetek a szellemvilágban és a varázslatokban. Csak illúziók, nem valóságok. Isten erősebb az érdektől."

Pedig a varázslás nagyon is valóságos, és erről a Biblia is bizonyítást tesz (2Mózes 7:8-13). A mi kultúránkban az emberek jól ismerik azt az erőt, amely az egyiptomiak botját kigyáváltá változtatta. Nem szabad kigányolnunk az emberek varázslatokba és szellemekbe vetett hitét. Amikor felmértük babonás közönségnek tudjuk be, az emberek hálom előrelátható módon fognak erre reagálni. Először is, elvesztik bizalmukat abban, hogy képesek vagyunk őket megörteni és így segítségre lenni. Másodsor, nem lesz bizalmuk ahhoz sem, hogy megosszák velünk a szellemtől való felmért, melynek következtében mi sem ismerjük meg világnézeteiket. Ennek következtében szolgálhatunk nem fogadászt adni szorongató körülményekre. Harmadsor pedig, csak feltelesen fogják elfogadni a tanainkat, de soha nem szembesítik azokat saját világnézeteikkel és legbelsőbb hitükkel. Jelenlétükben jól lehet Istent fogják tisztelni és megfelelő módon fognak nyilatkozni, de teljes mértékben a szellemekhez fognak fordulni.

Sőtén vallomása

Járóknak

egy komoly leplező vallomást tesz a démonok és gonosz lelkek vezetője,

mághozz; Isten Ős egy sereg angyal előtt (Já³b 1:6). A vallomás; kő rőszből Ájll:
 â€žNem te vetted-Ő kő rő¹l őt magát, hájzát Ős
 mindenŐt, a mije van? Keze munkáját megáldottad, marhájja igen elszaporodott e
 főldön" (10. vers).

Sátán ezzel

elismerte, hogy sem ő, sem gonosz lőgi³i nem tudnak Ájthatolni Isten vődelmőn,
 amellyel kő rő¹lvette Já³bot, csalájdtát Ős javait. Milyen jelentősőge van e
 vallomásnak rájnk nőzve? Ez a beismerő azt jelenti, hogy sem varázslő³, sem
 Őrdőgi pap, sem boszorkányok, sem Ájtkok, sem Sátán megannyi eszkőze nem tud
 Ájthatolni Isten vődelmőn, amellyel kő rő¹lvesz bennőnk.

Já³b kő nyvőnek

második fejezetőben arrő³ olvasunk, hogy Isten eltővolő-totta e vődelmet, Ős
 hogy ennek kővetkeztőben Sátán fájjdalmas csapősokat mőrt ráj tetőtől talpig. A
 varázslő³s valőban okozhat betegsőget, mivel Sátán Ájll a hájttőben.

Já³b tőrtőnete

nekem nagy segőtsőget jelent a varázslő³issal Ős a dőmonokkal szemben. Elősző³
 is, megtanultam belőle, hogy Isten vődelmi vonala Ájthatolhatatlan a gonosz
 lelkek szőmőjra. Mődső³ azt, hogy ha nem vagyok Isten vődő őžtakarő³sőban"
 akkor kőnyő³ prődő³ lehetek Sátánnak, ahogy Já³b gyermekei Ős tulajdona is
 zsőkmőnyő³vő lett, amikor a vődelem megszűnt kő rő¹lőtte. Harmadsző, megtanultam
 azt, hogy Sátán kősz Őjlni, csakhő³ alő³imassza hazugső³gait. Nem csoda, hogy
 Já³zus ezt mondta rő³la: â€žEmbergyilkos volt
 kezdettől fogva, Ős nem Ájllt meg az igazső³gban, mert nincs benne igazső³g.
 Amikor a hazugső³got sző³lja, a magő³ő sző³l, mert hazug, Ős a hazugső³g atyja"
 (Jn 8:44 - Ő³ prot. ford.).

Ő

Sátán legyőzőtt ellenső³g

Ahol Őn lakom,

sok korcs jő³rja az utcő³kat Ős gyakran egymő³sba marnak, viaskodnak. Soksző
 lő³ttam mő³r, amint a legyőzőtt fő³l behő³zott farokkal Ős vonyő³-tva iszkol
 vereső³gőnek sző³-nhelyő³ről. Ez a kő³ jut eszembe minden alkalommal, amikor az
 Ő³sző³vetső³gben arrő³ olvasok, hogy Já³zus szembe sző³llt az embereket megsző³llő³ gonosz
 lelkekkel. A gadarai Őrdő³ngő³s tőrtő³nető³ben a gonosz lelkek nagy sző³mbeli
 fő³lő³nyel voltak Já³zussal szemben. Reakciő³juk azonban semmiben sem kő³lő³nbő³ző³tt
 egy bevont farkő³, legyőzőtt kutyő³ő³, hiszen Já³zus lő³ttin őžhangosan felkiő³ltott: Mi kő³ző³m hozzáj, Já³zus a
 magasső³gos Isten Fia?

Az Istenre kő³nyserő³-telek, ne győ³ttő³ engem!" (Mk 5:7 - Ő³ prot. ford.).

A dőmoni lő³gi³

arra hasznő³ta fel az Őrdő³ngő³st, hogy megfő³lemlő³-tse a kő³nyező falvakat, mivel â€ž...senki sem tudta megfő³kezni" (4
 vers). Já³zus felbukkanő³sakor azonban a lő³gi³ riadt meg. Olyannyira Áj³tő³ta őket
 a fő³lelem, hogy kő³nyő³ve kő³rtő³ok, ne győ³ttő³je őket.

Pál Róm

8:31-32-ben írott intése igen hasznos a démonokkal és szellemekkel szemben: "Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem kármálta, hanem mindnyájukért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk vele egyáltalán mindent?" (Őj prot. ford.).

Á

Matupit Darius